

Учредители и партньори: Патрик Сандрен

ОТВОРЕН КЛАС

СВЕТЕЪ, ВИДАН ОТ КИНОТО

Франция • Бельгия • Франция
REPUBLIQUE FRANÇAISE

Френския институт в България

**SOCIÉTÉ GENERALE
ЕКСПРЕСБАНК**
УСПЯВАМЕ ЗАЕДНО

**ПАТРИК САНДРЕН
ПРЕДСТАВЯ**

19 / 20 ФЕВРУАРИ 2011
от 11 до 19 часа

Театрална Зала Алма Алтер
на Софийски Университет
бул. Цар Освободител, 15 - София

ДИГИТАЛЕН ПОГЛЕД КЪМ СЪВРЕМЕННОТО ИЗКУСТВО С ЛЬО ФРЕНОА

Le Fresnoy

Studio national
des arts contemporains

Национално студио за съвременно изкуство

ВОДЕШ НА ОТВОРЕН КЛАС

ДОМИНИК ПАИНИ

Куратор на двете изложби

УЧАСТНИЦИ

АЛЕН ФЛЕШЕР

Директор и основател на Национално
студио за съвременно изкуство „Льо
Френоа“

ГИЙОМ ДЕЗАНЖ

Журналист и критик на съвременно
изкуство, куратор и артист перформър

С изключителното участие на

ЖОРЖ ДИДИ -ЮБЕРМАН

Философ и специалист по история на
изкуството

Почетен председател:

ЖАНА ДАМЯНОВА

Вход свободен
откъси от филми
със субтитъри
симултанен
превод
френски/
български

партньори:

TECHNOPOLIS
лесно е да избереш

С партньорството
на Културен център
на СУ «Св. Климент Охридски»

Таня и Оливие
РАПО

Отворен
Клас
№19

Франция • Бельгия • Франция
REPUBLIQUE FRANÇAISE

bnf

ARS
SCIENCE

EURO RSCG SOFIA CENTRAL PARK HOTEL

19-то издание на ОТВОРЕН КЛАС

ДИГИТАЛЕН ПОГЛЕД КЪМ СЪВРЕ- МЕННОТО ИЗКУСТВО

с участието на Национално студио за съвременно изкуство „Льо Френоа“ и с изключителното участие на *Жорж Диди-Юбертан* – философ и специалист по история на изкуството.

Патрик Сандрен предлага това издание на „ОТВОРЕН КЛАС“ като въведение към **гвете изложби**, които организира през пролетта в София:

- **„АВС СЪВРЕМЕННО БЕЛГИЙСКО ИЗКУСТВО“** от 12 април до 15 май в Софийска градска художествена галерия и

- **„ЛЪО ФРЕНОА“**, от 2 до 19 май в Националната художествена академия.

Водещ на „ОТВОРЕН КЛАС“:

• *Доминик Паули*

Курастор.

Участници:

• *Ален Флашер*

Директор и основател на Национално студио за съвременно изкуство „Льо Френоа“.

• *Гийом Дезанж*

Критик и журналист в областта на съвременното изкуство, куратор на изложби и автор на пърформанси

• *Жорж Диди-Юбертан*

Философ и специалист по история на изкуството.

Почетен прегседател:

• *Жана Дамянова*

УВОД

от **Патрик Сангрен**

Инициатор и продуцент
на ОТВОРЕН КЛАС

Технологичната революция води да развитието на художествените практики. В рамките на постоянно развиващи се проекти, творците влизат в диалог със своето време, като често използват игровия подход при експериментирането със съвременните техники.

Техният потенциал позволява съпоставяне и диалог между различните художествени дисциплини в рамките на една и съща творба. С цел да се опише, покаже, както и да се обсъди това явление, реших да събера в София две особено интересни и заредени с творчески потенциал художествени сцени, които са **представителни за съвременните творчески процеси**.

Едната сцена е Белгия – нетипична нация, чието богатство и самобитен гений се вписват в цялото разнообразие и сложност на съставните части, разглеждани като метафората на един свят на разриби и кипеж. Тази нация е емблематична за съвременните предизвикателства, а многобройните творци са и винаги са били носители на най-авангардното в областта на художествените изразни форми.

Другата сцена е „Льо Френоа“ – тази възхителна от „Баухаус“ школа или по-скоро студио за съвременни изкуства, което има отзвук и упражнява силно влияние на международно равнище. Вече повече от десет години, „Льо Френоа“ е едно от средищата на съвременното творчество, което е широко отворено към света в цялото му многообразие, по подобие на неговия създател и директор – Ален Флешер. Това място, където се организират забележителни международни изложби, е в центъра на предизвикателствата, характерни за модерната ни епоха. Новите тех-

нологи и преплитането на дисциплини, което те насърчават, придават самобитен облик на творбите, създавани в „Льо Френоа“. В студиото съжителстват пребиваващите там неговии възпитаници – млади творци от всички краища на света – и гостуващите творци – личности, които се ползват с международна известност.

Изложбата, която ще се разположи в центъра на София през идната пролет няма да съдържа нищо, което да е неразбираемо или пък да оказва присъбно или отблъскващо въздействие. Тъкмо обратното: ръководството на „Льо Френоа“ чрез панорамата на творци, създадени от възпитаниците на студиото и Доминик Паини – куратор на изложбата **„АВС, съременно белгийско изкуство“** ще ни предложат преглед на творби, които наподобяват игра, звучат предизвикателно и често предизвикват смях, но са винаги много съиздателни.

Благодаря на тези хора за това, че ни предлагат този спектакъл и това удоволствие, че ще дойдат тук, за да ни говорят за всичко това заедно с творци и известни личности. Изложбата ще бъде повод да се обмена и споделя опит, да се изградят връзки с местните институции, училищата по изкуства, университетите, както и с младите художници, пластични творци, кинотворци, видеотворци и други представители на българските художествени среди.

Благодаря на **Френския културен институт**, че се присъедини към нас в това изключително изживяване, благодаря и на нашите партньори, **Сосиете Женерал Експресбанк, Технополис, Тая и Оливие Рапо**, чието съдействие е от първостепенно значение.

ПРОГРАМА

СЪБОТА СУТРИН

ЛЪО ФРЕНОВА – АЛЕН ФЛЕШЕР И ДОМИНИК ПАИНИ

Ален Флешер ще говори за Националното студио за съвременно изкуство „Льо Френоа” – институция, която е създадена преди 10 години. Той ще представи нейната организация на работа, специфичния ѝ педагогически подход, международното ѝ влияние, студентите-творци и творците-преподаватели, които работят в нея. Изложението му ще включва множество откъси от филми, които са продуцирани и осъществени в „Льо Френоа”, като в повечето от тях се играе с цифровите технологии.

СЪБОТА СЛЕД ОБЯД

АЛЕН ФЛЕШЕР, ДОМИНИК ПАИНИ И ГИЙОМ ДЕЗАНЖ

Те ще продължат да говорят за „Льо Френоа” и за организациите от тях изложби, сред които е експозицията „АВС Съвременно белгийско изкуство”, която ще дойде през пролътта в София. Те ще представят поканените по този повод творци, като така ще се осъществи прехода към следващата тема: Развитие на изкуството днес и връзката с дигиталната революция. „Гийом Дезанж ще говори с Доминик Паини за някои тенденции в съвременното изкуство. Тази свободна дискусия в критичен дух ще се съсредоточи най-вече върху предизвикателствата, които придружават творческия процес в дигиталната ера. По какъв начин цифровите технологии предопределят (или не) естетиката, но преди всичко и това е най-интересното, как предопределят организацията на работа, както и начините на общуване и на придобиване на знания. Ще стане дума за това как технологиите могат да предизвикат в изкуството, като ответна реакция, съществуващия понастоящем неудържим интерес към аналоговия образ, старомодните шлюстративни похвати, колекцията, както

и към материалните, аналогови документални архиви. Гийом Дезанж ще се възползва от случая, за да поговори за някои от своите експериментални проекти като куратор, в които ръчната, занаятчийска изработка с готовност замества технологичното постижение при превръщането на производението на изкуството в зрелище.”

НЕДЕЛЯ СУТРИН

Продължение на дискусията на тема : „Развитието на изкуството днес и връзката с дигиталната революция”. Отново ще участват Ален Флешер, Доминик Паини и Гийом Дезанж, както и Жорж Диги-Юберман.

НЕДЕЛЯ СЛЕД ОБЯД

ЖОРЖ ДИДИ-ЮБЕРМАН

Статистите: „Как да бъдат изброени народите? Уолтър Бенджамин е смятал, че ролята на историка се състои в това да даде отново гумата на безименните (днес към тях бихме могли да добавим бездомните, нелегално пребиващите на нечия територия и т.н.). Така загаден, въпросът се свежда до това да се определи статута на „статистите” в модерното изобразяване, най-вече в киното.”

„ЛЪО ФРЕНОА“ НАЦИОНАЛНО СТУДИО ЗА СЪВРЕМЕННО ИЗКУСТВО

Националното студио за съвременни изкуства „Льо Френоа“ е разположено на територията на бивш, предназначен за широката публика увеселителен обект (откъдето идва и своето наименование на студиото : „Льо Френоа“), който е преобразен от архитекта Бернар Чуми. То представлява институцията за художествено образование, за създаване и разпространение на художествени, аудио-визуални и мултимедийни произведения, предназначена за студенти, които идват от около четиридесет и пет страни от всички континенти и които желаят да получат следдипломна квалификация във всички творчески дисциплини. Студиото е замислено от Ален Флешер, който е директор на институцията още от откриването през октомври 1997 г.

„Льо Френоа“ е не само учебно заведение, то е и място за създаване на произведения: целта на студиото е да предостави възможност на млади творци да осъществят творчески проекти с професионални технически средства, под ръководството на всепризнати творци и в условията на премахване на преградите между различните изразни средства.

Създаването на творби на професионално равнище се допълва от амбициозна политика за тяхното разпространение : редуват се разнообразни изложби и събития, които изследват предизвикателствата на съвременния творчески процес, по-специално става дума за „Панорама“, която представя всяка година през юни всички творби, създадени в „Льо Френоа“.

Тази изложба е отворена за широката публика, предимно от региона, на която се предлагат и посещения с беседи.

Работното, теоретическо и практическо поле е това на всички аудио-визуални изразни средства на традиционни, аналогови и електронни носители (фотография, кино и видео), както и на носители, свързани с дигиталното творчество и хипермедията.

www.lefresnoy.net

Le Fresnoy

Studio national
des arts contemporains

„ЛЪО ФРЕНОВА“ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА...

АЛЕН ФЛЕШЕР

*директор и създател на
Националното студио „Лъо Френоа“*

**Високотехнологичен вариант
на „Вила Медичи“:**

„В рамките на възможностите си, **Националното студио „Лъо Френоа“** е от институциите, които преобразяват средата, в която са се установили: такъв бе случаят и с **Центъра „Жорж Помпиду“**, макар и измеренията да са съвсем различни, чиято поява във френския пейзаж доведе до това, че вече е трудно същият този пейзаж да се възприеме без Центъра, такъв какъвто е бил преди създаването му. Добрите феи са орисали Националното студио да следва не толкова модели, колкото лозунги като: **„Високотехнологичен вариант на Вила Медичи“**, **„Баухаус² на електрониката“**, **„Ircam³ на пластичните изкуства“**... Такива са насоките, залегнали в художествения и педагогически проект на „Лъо Френоа“, включително и в критически аспект.“

Самобитна институция:

„**Националното студио „Лъо Френоа“** може и да е замислено без да се следва определен модел, но е върхобено от атмосферата на епохата – като същевременно и ще даде своя принос за нея – било чрез пряко влияние, било като реагира критично на всичко, което е чуждо на неговото теоретическо веру... Като се опира на някои аспекти от френския художествен пейзаж и е в постоянен диалог с това, което се случва по това време в някои чужди страни, проектът на Националното студио „Лъо Френоа“ – който е одобрен от компетентните органи (Министерство на културата на Франция, Делегация за пластични изкуства) и се подкрепя от различни експертни

становища (сред които и това на Националния институт за аудио-визуални архиви) – до голяма степен позволява на Франция да допринесе за размисъла относно бъдещето на творчеството и на свързаното с него образование, в тясна връзка с аудио-визуалните средства, мултимедиите, цифровите мрежи и технологии. Същевременно, художествената и педагогическа програма на „Лъо Френоа“ следва определена теоретическа линия и възприема някои принципи, които го превръщат в **самобитна институция.**“

Преподаването означава създаване:

„...Един от важните аспекти на педагогическия проект на „Лъо Френоа“ е създаването на произведения при наличието на технически средства и преподаване на професионално равнище, тоест преподаването означава създаване и то не само за студентите, но и за самите преподаватели, които са поканени, за да дават пример и да не престават да бъдат активни творци, включително и в качеството им на педагози.“

Преподаването върви редом с организирането на изложби:

„...Благодарение на пространствата, които предлага сградата на Националното студио, педагогическият проект на „Лъо Френоа“ съвсем логично се обогатява с **представянето на създадените творби на тяхната публика.** Изложбите и включените в програмата събития дават възможност теоретическото и техническото преподаване да се съчетае със запознаването с важни творби, които се представят в рамките на тематични изложби или на ретроспективни монографии.“

ОСНОВНИ ПЕДАГОГИЧЕСКИ ПРИНЦИПИ:

1 - В „Льо Френоа” са застъпени всички традиционни художествени и аудио-визуални дисциплини, както и тези, произлезли от най-новите техники, като основната цел е да се даде възможност за тяхното съчетаване: **осъществяване на напречен разрез, интердисциплинарност, проникване, взаимно влияние, смесване, създаване на хибридни форми, повсеместна неизчистеност...**

2 - Всички произведения, които студентите създават в „Льо Френоа” са творби в **реални размери**, като това става с професионални средства за продукция и постпродукция (оборудване и технически екипи)...

3 - Тези, които **осъществяват същинското обучение** са **гост-преподавателите**. Те се канят за сравнително кратки периоди от време (максимум 6 месеца) и се **подбират сред творци от различни дисциплини, които активно се изявяват на национално и на международно равнище**: хора на пластичните изкуства, кинорежисьори, видеотворци, фотографи, театрални постановъчници, композитори и т.н. Към тях се отправя двойна покана: от една страна, **в качеството на художествени ръководители, да насочват и да наблюдават работата на студентите и от друга страна, самите те да създават** с материалните и технически средства, предоставени им в „Льо Френоа”, **собствено произведение**, в което студентите да участват като сътрудници или асистенти.

4 - Всяка година, „Льо Френоа” **включва в педагогическата си програма представянето на външни проекти** (други учебни заведения, други институции), които са предварително замислени и разработени от техните автори и които се **осъществяват в „Льо Френоа”, с техническите средства на Националното студио и с участието на неговите студенти.**”

„ЛЪО ФРЕНОВА“ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА...

ЖАН-КЛОД КОНЕЗА:

Инспектор по художествено образование

Педагогически подход, творчество, трансдисциплинарност:

„... Националното студио за съвременно изкуство, създадено през 1997 г., е замислено така, че да усъвършенства съществуващата образователна система, на която ѝ липсваше място, което да е **изцяло отворено за трансдисциплинарни проекти**. Това ползващо се с международна известност място, което **съчетава педагогическия подход с творчеството, производството и разпространението**, постепенно разшири целите си що се отнася до художественото творчество и предаването на художествен опит, особено като се вземат предвид употребата и влиянието на цифровите технологии.“

ДОМИНИК ПАИНИ:

Куратор на изложбите „АВС Съвременно белгийско изкуство“ и „Лъо Френоа“

Киното като начало:

„... Макар че „Лъо Френоа“ не е учебно заведение за киноизкуство – в това отношение, то е твърде далеч от методите и целите на „FEMIS“ (=Европейска фондация на професиите, свързани с картина и звук) – киното си остава основната дисциплина, на която Националното студио се позовава. За него киното е едно

начало, сравнено с това, което в миналото архитектурата дълго време е представлявала за изящните изкуства. Киното е континент с вече размил се граници, съизмерим с разширяването на неговото влияние, който сравнително отскоро се е сближил с **пластичната фотография, видеоизкуството, дигиталното творчество, пърформанса, все дисциплини, които „Лъо Френоа“ съчетава.**“

КЛАРИС БАРДИО:

Доцент, изследовател във Френския национален център за научни изследвания

Място, отворено за всички художествени дисциплини:

„...„Лъо Френоа“ не е училище за актьорско майсторство, режисура или сценография. То също така не е и училище, специализирано в областта на музиката, театъра или танца. Там сценичните изкуства се разглеждат в тяхната цялост, независимо дали става дума за танц, театър, опера, пърформанс или пък за куклен и предметен театър. Подобно на своя исторически модел – „Баухаус“ – „Лъо Френоа“ има амбицията да бъде училище, отворено за всички художествени дисциплини, като така сценичните изкуства се явяват място за възможно съчетание – един от хоризонтите на многодисциплинарността... Сцената като лаборатория за новите медиуми.“

ПРОДУКЦИИТЕ НА „ЛЪО ФРЕНОА“ НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ ФЕСТИВАЛИ:

„...Днес включването на произведения, създадени в „Лъо Френоа“, в програмата на утвърдили се фестивали, показва до каква степен това място е важен участник в младия творчески процес в областта на „дигиталния перформанс“. За това свидетелстват и постиженията на възпитаниците на „Лъо Френоа“: Магали Дебазай, която след съвместната си работа с Мег Стюарт днес редува създаване на спектакли и интерактивни инсталации; Мари-Лор Казен, която разработва проект за „филм-спектакъл“, наречен „Тарантела“; Милен Бьоноа, която се превърна в един от най-обещаващите хореографи на своето поколение.“

Всички цитати са от извънредния брой на „Арт-прес“, посветен на „Лъо Френоа“ – 10 години творчество (ноември/декември/януари 2009).

Националното студио за съвременно изкуство „Лъо Френоа“ се представя с изложба в София, в Националната художествена академия, от 2 до 19 май.

НЯКОИ ОТ ТВОРЦИТЕ, ГОСТУВАЛИ В „ЛЪО ФРЕНОА“:

Брюно Дюмон (многократно награждаван на Фестивала в Кан), Шантал Акерман, Жан-Люк Годар (режисьори), Ян Керсале (международно известен специалист по художествено осветление), Бил Вайола (един от пионерите във видеоизкуството), Саркус (бе поканен в Лувъра през 2007 г.), Риоджи Икеда (признат японски творец в областта на дигиталната музика), Ан-Тереза де Кеерсмакер (хореограф), Мауро Ланца (италиански електро-акустичен музикант, представен през 2009 г. на Биеналето във Венеция), Курт Хентшлегер (австрийски творец, автор на кинетични и интерактивни скулптури), Пиер Паоло Калцолари (италиански творец, свързан с движението „Бедно изкуство“ [Arte povera]), Гари Хил (американски творец, известен с видеоинсталациите си, с изложба във фондация „Картие“ в Париж)...

„ЛЪО ФРЕНОВА“ ИЗГРАЖДА МНОЖЕСТВО ПАРТНЬОРСТВА, КАКТО НА МЕСТНО, ТАКА И НА НАЦИОНАЛНО И МЕЖДУНАРОДНО РАВНИЩЕ

Студиото се вписва добре на местно равнище, като си сътрудничи най-вече с училищата по изящни изкуства в Камбре, Дюнкерк, Туркоен, Валансиен, с Двореца на изящните изкуства в Лил, с Каролин Карлсън и Хореографския център в Рубе, с Операта в Лил... На национално равнище работи с Центъра „Жорж Помпиду“, Фондация „Роайомон“, Френската филмотека... На международно равнище, „Льо Френоа“ умножава връзките си с престижни институции като „Duke University“ в САЩ, „Ryerson University“ в Канада, Университета в Квебек, Фондация „Мирт“ в Барселона, „Video Brazil“ в Сао Пауло...

НЯКОИ ОТ ГОЛЕМИТЕ СЪБИТИЯ, ПРОДУЦИРАНИ ОТ „ЛЪО ФРЕНОВА“:

ОБРАЗИ В НОЩТА

Гран Пале в Париж (декември 2008 г.)

Има ли по-престижно място за провеждането на панорама на европейското аудио-визуално и мултимедийно творчество? Десет години творчество и художествени нововъведения от двадесет и седемте страни-членки на ЕС, представени под купола на Гран Пале, за да се отбележи в художествено отношение приключването на френското председателство на ЕС.

ВИДЕО ЕВРОПА

Изложба в рамките на „Лил 3000, Европа XXL“ (март – май 2009 г.).

Изследване, проведено от творци от Източна Европа и Балканите, на собствените им територии, като така те установяват, че не съществува „типично“ за Източна Европа съвременно изкуство! Работите на тези видеотворци показват, че **културите на Източна Европа са част от художественото наследство на Европа.**

Освен това в „Льо Френоа“ се организират **тематични и колективни изложби**, които позволяват да се обогати теоретическото и техническо обучение: „Гласът“ – „Басни за мястото“ – „Няма сравнение“ – „Графът, който прави знаци“ – „Това не е кино“ – „По памет“ – „Анимационни истории“ – „Градина-театър-бестиарий“ и т.н., както и ретроспективни монографии, например: Йохан ван дер Кукен, Лен Лаї, Фабио Маури, Тиери Кунтцел... Това са прояви, които са отворени за широката публика.

A

B

C

ИЗКУСТВО

БЕЛГИЙСКО

СЪВРЕМЕННО

12 / 04 / 2011

15 / 05 / 2011

ABC СЪВРЕМЕННО БЕЛГИЙСКО ИЗКУСТВО

БЕЛГИЯ : ЕВРОПЕЙСКИ ПРИМЕР

В много отношения, Белгия ярко е белязала всички области на съвременното изкуство: балет, театър, пластични изкуства, включително и като е изобретила форми, които смесват тези художествени дисциплини. Любителите на изкуство и колекционерите в Белгия винаги динамично са допринасяли за този съвременен купеж и центърът „Льо Френоа“ често ги е канил да му гостуват.

Белгия е несъмнено най-красноречивият пример за европейска страна и ние можем да изходим от предположението, че тя идеално отразява тенденциите на развитието в съвременното европейско изкуство.

ВЪЗНИКВАНЕ НА НОВИ ТЕНДЕНЦИИ

„ABC Съвременно белгийско изкуство“ събира творци, които ние разглеждаме като ключови фигури и като хора, които в основата на това ново развитие. Става дума за активни творци, които излизат на преден план в големите белгийски градове (Антверпен, Брюксел, Гент, Лиеж) или пък често ходят в чужбина, за да влязат в директен досег със съвременните художествени предизвикателства. Ние също така взехме предвид нарастващия дял на чуждестранните творци, които са се установили в Белгия и се изявяват на съвременните белгийски сцени. Изложбата „ABC Съвременно белгийско изкуство“ гледа именно през призмата на тази международна перспектива, която прекосява

хоризонта на изкуството и която, вече цяло десетилетие, утвърждава разпадането на националния критерий в полза на геополитическия призрак на глобализацията, свободното придвижване и потока от транснационални идентичности. В качеството си на институция, намираща се на границата с Белгия, в която се срещат тенденциите от всички местни сцени в тази страна, „Льо Френоа“ извърши подбора си въз основа на един широк спектър, взет в неговата цялост, като така поддържа по-скоро подчертаването на разликите, а не търси да показва пресечните точки, нито да отстоява единението на стиловете. Все пак въпросът за това какво свързва млади и не толкова млади творци в Белгия не може да бъде разглеждан отделно от проблема за съдържанието на едно безспорно сцепление, за сходствата и обмена между различните градове.

В Белгия наистина съществува специфична сцена за млади развиващи се творци. Свидетелство за това е изобилието от художествени инициативи, постоянният интерес от страна на хората, упълномощени да взимат решения на международно равнище, на колекционери и уредници на изложби, както и участието на млади творци в прояви по целия свят.

Тази изложба има за амбиция да се превърне в субективен и разнообразен първоначален преглед, който запознава с водещите насоки, сходствата, както и с пътя, извървян от едно поколение и някои от неговите източници на вдъхновение.

ОПРЕДЕЛЕН ПОДБОР

„АВС Съвременно белгийско изкуство” ще бъде изложба, която в никакъв случай няма да има за амбиция изчерпателно да представя цялото разнообразие в съвременното белгийско изкуство.

Основен критерий при подбора бяха преобладаващите течения и изкуствата, които се преподават и развиват в „Льо Френо”: фотография, кино, видео, инсталация, пърформънс, хореография. А това са областите, в които именно Белгия се е открила през последните двадесет години, като е черпела от наследството си, безлязано от документалното кино, от киното, посветено на другите изкуства, от експерименталното кино – и неговия легендарен фестивал в Кнок-Льо-Зут – и накрая от анархо-гадаистката традиция... А също чисто и просто от поезията на излизащото от всякакви граници поведение, както и от зрелищни провокации.

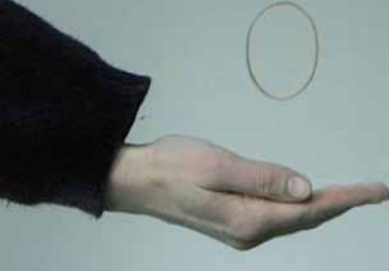
Накрая изложбата изхожда от предположението – а това е и вторият критерий, който определя нейната структура – че Белгия вероятно е единствената страна, в която интензивно съжителстват две напълно противоречащи си тенденции в изкуството след 1945 г.: **едно минималистично течение, което открито заявява, че е плод на умствен процес и едно пост-гадаистко течение, което понякога е толкова гимназистко, че е на границата на смехотворната глупост.** С други думи са налице особено съжителство и най-вече мостове,

които свързват двете течения по един неизбежен начин, между концептуалното изкуство и изкуството на предмета. Същинска диалектика, почти пластичен оксиморон, който придава специфичност, релеф и привлекателност на изкуството в Белгия.

Доминик Пауни

Куратор на изложбата „АВС Съвременно белгийско изкуство”

„АВС Съвременно белгийско изкуство” ще се проведе в Софийска градска художествена галерия от 12 април до 15 май.

МЕСТНОТО МОЖЕ ДА СТАНЕ ЕКЗОТИЧНО...

ЖАНА ДАМЯНОВА

Главен представител на ОТВОРЕН КЛАС и почетен председател на „Дигитален поглед към съвременното изкуство”

Стремежът ми е да очертая една достатъчно широка рамка, в която да се вместят острите проблеми – предмет на нашата среща. Как се римуват дигиталният поглед към съвременното изкуство, белгийското изкуство във всичките му разновидности, статистите в киното и оригиналният, изключително интересен път, извървян от едно трансдисциплинарно учебно заведение, което съчетава творчество и обучение? Поради невъзможност да се изгради една „влиятелна метафизика” в игровия смисъл на Умберто Еко, може би е по-добре да се даде пример – да се опише, с неизбежните пропуски, едно произведение на дигиталното изкуство, да се разкаже анекдотичната история, към която то преpraща. Това означава да се поеме отговорността да се предложи начин на мислене, подобен на този, който е вложен в един избухлив бонбон, ако можем да си позволим този полуцитат или полупарафраза на Уолтър Бенджамин, който е постоянно подлаган на нов прочит що се отнася до проблемите на образа, на историята и на паметта.

Понякога местното може да стане екзотично в много отношения, особено във все по-баналния контекст на глобализацията. Дигиталната творба „**Битките на Троя**” (2005 г.) – филм с продължителност 51 минути – е

гело на младия български творец Красимир Терзиев и на многоброен екип от разнообразни сътрудници. Видеоето беше част от неговата изложба „**Движение в задния план**”, която бе организирана в Софийска градска художествена галерия през 2007 г. Историята разказва за преживяванията на 270 български атлети, които са отишли в Кабо Сан Лукас в Мексико, за да се снимат като статисти в го болка познатата холивудска хиперпродукция „Троя” (2004 г.). Техните устни и визуални впечатления предоставят няколко равнища на тълкуване, където може да се разшифрова отклоняването на погледа, когато, по време на прожекцията на филма, се получава едно изместване от центъра, в който се намира например Брад Пит, към периферията, където може да се види част от тяло, принадлежащо вероятно на някое от нашите действащи лица.

Жана Дамянова е преподавател по семиотика, преводач и изследовател в областта на семиотиката и философията на езика.

ДОМИНИК ПАИНИ

Водеци

Биографични данни

Съществена част от професионалната му кариера е посветена на разпространението на кинематографската култура и на естетически изследвания, свързани с това най-представително за ХХ век изкуство. Тази специализация му дава възможността да натрупа обширни знания за визуалните изкуства през ХХ век и, по-специално, за пластичните изкуства, които са дълбоко белязани от киното през въпросното столетие.

В края на осемдесетте години, в **Лувъра**, той е продуцент на телевизионни поредици, предназначени за широката публика (*Палатри*, *Графът Лувър* и др.), като по този повод е работил с днес вече много известни документалисти като Ален Жобер, Никола Филибер, които тогава са били откритие.

През деветдесетте години, той е привлечен в ръководството на **Френската филмотека**, която в значителна степен обновява, за да я подготви за преместването ѝ в новата сграда, построена от Франк Гери.

След това той става директор на **Центъра „Жорж Помпиду“**, където програмира и координира множество прояви, свързани с киното, сценичните изкуства (танц, театър), съвременната музика, литературата, естетиката, а също организира семинари и конференции.

Успоредно е куратор, във Франция и в Северна Америка, на изложби с международно измерение, отличаващи се с новаторска концепция като *Хичкок и изкуствата*, *фатални съвпадения* (2001); *Жан Кокто по острието на века* (2003);

Пътешествие(я) в Утопия, *Жан-Люк Годар* (2006). През 2006 г. поема ръководството на **Фондация „Маг“** за определен период на преход; тогава замисля изложба на една дръзка и амбициозна тема: *Черното е цвят*.

Също така е бил един от двамата куратори на изложбата, посветена на източниците и на връхновението на Уолт Дисни (**Гран Пале в Париж**, 2006 г.)

Доминик Паини е автор на множество статии, публикувани в списания за изкуство (*Art Press*, *Каие дю синема*), както и на четири основополагащи труда, изследващи връзките между киното и другите изкуства (Изложеното време: Киното от киносалона до музея, издателство „Каие дю синема“, 2002 г. и Привлекателността на сянката, издателство „Yellow Now“, 2007 г.).

През 2010 г. е куратор на изложбата „АВС Съвременно белгийско изкуство“ в Национално студио за съвременни изкуства „Льо Френо“.

През 2011 г. ще представи в София: „АВС Съвременно белгийско изкуство“ в **Софийска градска художествена галерия от 12 април до 15 май** и „Льо Френо – Национално студио за съвременни изкуства“ в **Националната художествена академия от 2 до 19 май**.

През пролетта на 2011 г., в Пинакотеката в гр. Болоня, ще се постарее да изследва иконографските движения между италианската живопис на 19 век и италианското кино в най-ранния му период.

Понастоящем Доминик Паини е преподавател в „**Екол дю Лувър**“.

АЛЕН ФЛЕШЕР

Участник

Биографични данни

Ален Флешер е писател, режисьор, пластичен творец и фотограф. Завършва висшето си образование по филология, лингвистика, семиология и антропология в **Сорбоната** и във **Висшето училище за социални науки**.

Преподавал е в **Университета Париж III** (Нова Сорбона); в Университета на Квебек в гр. Монреал, Канада; във **Висшия институт за киноизкуство** (бивш IDNES/сега FEMIS) в Париж; в Националното училище за фотография в гр. Арл, Франция; в Националното училище за изкуство в гр. Ница (вила „Арсон“), Франция; в Националното училище в Париж-Сержи.

Печелил е различни стипендии (**Вила „Медичи“**, Леонардо да Винчи и т.н.). От 1985 г. до 1987 г. е пребивавал във Вила „Медичи“ като лауреат на **Френската академия в Рим**.

По задание на **Министерството на културата на Франция** е замислил и ръководил **„Льо Френоа“ - Национално студио за съвременни изкуства**.

Автор е на тридесетина литературни произведения (романи, разкази и есета) и е режисьор на около 180 филма в различни области като експерименталното кино, пълнометражните игрални филми, арт-киното. Няколко ретроспективи на филмовото му творчество са организирани в Париж (**Център „Жорж Помпиду“** и **Галерии „Жьо дьо Пом“**), в Канада (**Международен фестивал на арт-киното**), в Съединените щати (**Anthology Film Archives, Ню Йорк**), на **Фестивала на новото кино в Песаро**. Филмите на Ален Флешер са представяни и награждавани на множество международни

филмови фестивали: **Кан, Венеция, Монреал, Берлин, Солун, Ню Йорк, Лондон, Сидни, Локarno, Виена** и др.

Фотографските му творби са повод за организирането на ретроспективната изложба **„Светлинната нощ“** в **Националния център за фотография** през 1995 г., а от септември 2003 г. до януари 2004 г. в Европейския дом на фотографията се провежда изложбата **„Скоростта на бягството“**, успоредно с представянето на програма от негови филми и перформанси в **Центъра „Жорж Помпиду“**.

Ретроспективна изложба, продуцирана от АФАА, обикаля различни чуждестранни музеи: **Сао Пауло, Рио де Жанейро, Монреал, Ротердам, Барселона, Буенос Айрес, Хавана**.

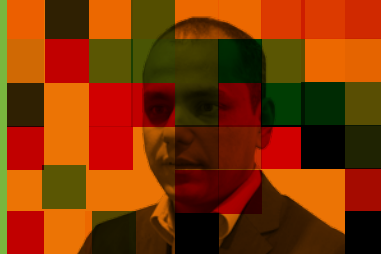
През 2009 г. Ален Флешер работи съвместно с архитектта Жан Нувел по проекта му за построяване на **„Големия Париж“**.

През 2010 г. създава филма и аудио-визуалния проект за изложбата на дизайнера Патрик Жуен в **Центъра „Жорж Помпиду“**.

Същата година се организира ретроспектива на негови филми и изложба във **Френско-японския институт в Токио**.

Ален Флешер се представя от **„Галери дьо Франс“** в **Париж**, от **Джейн Бом** в **Ню Йорк** и от **„Шерил Хейнс Галъри“** в **Сан Франциско**.

„...Ако истинското произведение на изкуството се явява видение, то призванието на творца е да изчезне.“ А. Флешер

ЖОРЖ ДИДИ-ЮБЕРМАН

Участник

Биографични данни

Жорж Диди-Юберман е философ и специалист по история на изкуството, чиито интереси са в областта на историята и теорията на образа в широк диапазон на изследване, като се тръгне от Ренесанса и се стигне до съвременното изкуство. Пребивавал е във **Френската академия в Рим (Вила „Мегичи“)**, във Фондация „Беренсон“ към Харвардския център за история на Ренесанса „Villa I Tatti“ във Флоренция, както и в Лондон (Institute of Advanced Study, Warburg Institute).

На него дължим няколко изложби, сред които са: „Отпечатък“ в **Центъра „Жорж Помпиду“** (Париж, 1997 г.), „Басни за мястото“ в „**Льо Френоа**“ (Туркоен, 2001 г.) и понастоящем „Как да носим света на плещите си?“, в **Националния център и музей за изкуство „Кралица София“ в Магриг**.

Преподавал е в множество чуждестранни университети (Джонс Хопкинс, Нортуетърн, Бъркли, Институт за изкуство „Курто“, Берлин, Базел), а в момента преподава във **Висшето училище за социални науки** в Париж.

Носител е на наградата „**Hans-Reimer-Preis**“ на фондация „Aby-Warburg“ (Хамбург) и на **наградата „Хумболд“** (2006 г.).

Жорж Диди-Юберман е автор на тридесетина труда, сред които са: *Танцьорът на самотата* (Minuit, 2006), *Ex voto. Образ, орган, време* (Bayard, 2006), *Отвореният образ. Мотиви на превъплъщението във визуалните изкуства* (Gallimard, 2007), *Приликата чрез контакт. Археология, анахронизъм и модерен характер на отпечатъка* (Minuit, 2008), *Когато образите заемат позиция. Окоето по историята, 1* (Minuit, 2009), *Отживелицата на светуаките* (Minuit, 2009), *Повторно глабаване на понесеното време. Окоето на историята, 2* (Minuit, 2010).

ГИЙОМ ДЕЗАНЖ

Участник

Биографични данни

Гийом Дезанж е куратор и критик в областта на изкуството. Съосновател е на независимата продуцентска структура „**Work Method**“. Член е на редакционния комитет на списание „**Trouble**“ и кореспондент във Франция на списания „**Exit Express**“ и „**Exit Book**“ (Magrip). Координирал е художествените дейности на Лабораториите в Обервиле, Франция (2001-2007) и е организирал изложбите „**Детска игра**“ в гр. Яси, Румъния и в Южна Корея (изложбата се показва и в гр. Нант, Франция, от 15 март до 9 април) и „**Мишел Франсоа, плановете за въгъсто**“ в Градския музей за съвременно изкуство в Гент (Белгия). Като куратор също така е разработил няколко проекта въз основа на пърформанса: „**История на пърформанса в шведесет минути**“ в Центъра „Жорж Помпиду“ в Париж, в Амстердам, в Ню Йорк и в Копенхаген; „**Vox artistii, гласът на господарите му**“ в Брюксел, Чикаго, Париж; „**Знаци и чюдеса**“ (Галерия „Tate Modern“, Център „Жорж Помпиду“).

В периода 2007-2008 г. е гостуващ куратор в Центъра за изкуство „Ла Тольори“ в гр. Клермон-Феран, Франция, където отговаря за съставянето на програмата.

В периода 2009-2011 г. е гостуващ куратор в Центъра за изкуство „Плато-Фрак Ил-дьо-Франс“ в Париж, където отговаря за програмата за период от две години. Член е на техническия комитет на Регионалния фонд за съвременно изкуство - Лотарингия.

<http://www.guillaumedesanges.com>

ПАТРИК САНДРЕН

> Многодисциплинарното му художествено образование, неугържимата склонност към пътешествия, интересът му към културното и художествено многообразие са факторите, предопределили призванието му и дейностите, които развива. Човек на пластичните изкуства, фотограф, а след това и режисьор (**• Новини от Сантяго**, 52 мин., заснет в Чили за телевизионния канал ARTE), той започва сътрудничество като продуцент с различни творци, като са застъпва за оригиналните им идеи, стила и убежденията им.

> Бил е член на различни комисии към **Националния филмов център в Париж** с предмет на дейност като предварително финансиране на филми, подпомагане на популяризирането и разпространението на филми (кино), **Вила Медичи** (стипендия за обучение в областта на киното), както и **фонд ЕКО** (помощ за киното в източноевропейските страни).

> Като делегиран продуцент (Арион Продюкцион и Ле Филм дьо Сиклон) е участвал в осъществяването на повече от **25 продукции** и копродукции, сред които са: **• Ориана** на Фина Торес (Венецуела), **Златна камера на Фестивала в Кан**, **• Свещена земя** на Емилио Пакул (Франция), **• Долар мамбо** на Пол Лъвоглюк (Мексико), **• Корабкрушенци** на Мигел Литин (Чили), **• Лунните планини** на Пауло Роша (Португалия), **• Тя**, **• Амелия Лопес О'Нийл**, **• Планетата на децата** на Валерия Сарменто (Чили), инициатор и копродуцент на **• Урга** на Никита Михалков (Русия), **Златен лъв на Фестивала във Венеция**, **• Даниел Кордие** – погледът на един лобител и **• Рим, Ромео** на Ален Флешер (Франция), **• Изуменият крал** на Иманол Урибе (Испания), **• Уадабе, овчарите на слънцето** на Вернер Херцог (Германия), **• Мъжете от пристанището** на Ален Танер (Швейцария), **• Кантус, последното пътуване на една гуажира** на Франсиско Норден (Колумбия), **• Южният склон на свободата** на Махмуд Хюсейн (Египет) – филм, заснет в Египет, Сенегал и Индия.

> Повечето от тези филми са преминали селекция и са награждавани на най-големите фестивали: **Кан, Венеция, Берлин, Ню Йорк, Торонто, на Международния фестивал за аудио-визуални програми FIPA и на Фестивала на реалното кино** що се отнася до документалните филми.

> Също така е бил копродуцент съвместно с български продуцентски къщи (Пост-скриптим 2, Гала филмс, Бъръ филмс, Асен Владимиров) на следните филми: **• Нещо във въздуха** на Петър Попзлатев, **• Приятелите на Емилия** на Людмила Тодоров, **• Търкалящи се камъни** на Иван Черкелов, **• За мечките и хората** на Елдора Трайкова. Наскоро участва във филма **• Moon Lake** на Иван Станев, продуциран от Донка Ангелова и в документалния филм на Стефан Иванов **• Пътят пред нас**.

> През 1998 г. организира панорама на българското кино в Париж, която съвпада с излизането на филмите, които са копродукция.

> През 2007 г., за да отбележи присъединяването на България към Европейския съюз, той организира седмица на българското кино в Париж съвместно с Министерството на културата и Посолството на България.

> През 1995 г. основава „Софилм“ – една от първите независими продуцентски къщи в България, благодарение на която към днешна дата е произлякъл повече от 40 продукции, сред които: UGC за **• Изток-Запад**, номиниран за Оскар, Гомон, Юрона Корп и Туенти Сенчъри Фокс за **• Хитман**, Юмбер Балсан за **• Голямото пътешествие**, Дени Фред / Архипелаг 33 за **• Дом с Изабел Юпер**, както и голям брой филми за френско-немския културен канал ARTE.

> През 2006 г. създава „ОТВОРЕН КЛАС“.

> През 2005 г., за дейността си като продуцент във Франция, както и в България, **Патрик Сандрен** е провъзгласен за **Каваалер на Ордена за изкуства и култура**, като отличието му се връчва от г-н Ив Сен Жур – посланик на Франция в България.

**ДА БЪДЕМ ЛЮБОЗНАТЕЛНИ
– ОТВОРЕН КЛАС НИ КАНИ НА
ДЪЛГО ПЪТЕШЕСТВИЕ ПО СВЕТА,
ЗА ДА ОПОЗНАЕМ НЕГОВОТО
КИНЕМАТОГРАФСКО, КУЛТУРНО,
ГЕОГРАФСКО, СОЦИАЛНО И
ПОЛИТИЧЕСКО РАЗНООБРАЗИЕ.**

Ние организираме по четири-пет тематични срещи годишно, посветени на киното, на които каним представители на професионалните среди. Става дума за режисьори, актьори, критици, писатели, философи, автори на есета, продуценти или хора на отговорни длъжности в телевизионни канали и аудио-визуални корпорации. В колоквиумите ни участват и изтъкнати представители на групи среди, които благодарение на подхода и професионалните си занимания взаимно се допълват. Те са университетски преподаватели, куратори на изложби или ръководители на висши учебни заведения, както и на институции и на издания, посветени на киното, пластичните и сценичните изкуства. Изборът на участниците в нашите колоквиуми се основава на тяхната професионална компетентност и международна известност.

РАБОТЕН ЕКИП

Жана Дамянова
Главен представител в София
+359 980 55 15
jdamianova@yahoo.com

Меглена Шкодрева Главен координатор
+359 894 770 259
megui@sofilm.net

Невена Праматарова Прес-аташе за България
+359 878 17 58 81
nevena_pramatarova@yahoo.com

Франсоаз Ландеск Прес-аташе за Франция
+33 6 83 54 41 97
francoiselandesque@hotmail.com

Създаден и продуциран от Патрик Сандрен

ОТВОРЕН КЛАС

СВЕТЪТ, ВИДЯН ОТ КИНОТО

И ако естетиката е основният залог в изданията на нашия **ОТВОРЕН КЛАС**, то група наша постоянна грижа е критичният поглед, който кинотворците отправят към това, което заснемат.

Отворени за всички и безплатни, тези тематични срещи не са лекции, а повод да се видят множество филми. Общната програма ни позволява да покажем киното с цялото му богатство от изразни форми, жанрове и формати, както и да сме в течение на актуалните събития в тази област.

Целта на различните издания на нашия **ОТВОРЕН КЛАС** е също така да ни запознаят с големи автори и творби, кинематографи и култури, които са слабо разпространени или напълно непознати в България.

Патрик Сандрен

FONDATION **CULTURE ET**
PATRICK SANDRIN **DEVELOPPEMENT**
ФОНДАЦИЯ **КУЛТУРА** www.laclasselibre.com
ПАТРИК САНДРЕН **И РАЗВИТИЕ**

FONDATION **CULTURE ET**
PATRICK SANDRIN **DEVELOPPEMENT**
ФОНДАЦИЯ **КУЛТУРА** www.laclasselibre.com
ПАТРИК САНДРЕН **И РАЗВИТИЕ**